

Батончики Snickers скоро не продаватимуть

Компанія Mars Inc., яка випускає шоколадні батончики Snickers і вафельні Twix, припинить продаж солодощів, які містять понад 250 калорій. Представники компанії повідомили, що припинення випуску калорійних батончиків — частина прийнятої програми з покращення харчової цінності продуктів. Обмеження, зокрема, торкнуться великих шоколадок Snickers, які містять 540 калорій, і деяких батончиків Twix.

Рятувальники допомогли лебедю

У Володимирі-Волинському на допомогу птахові, що лежав на території міськрайонного центру зайнятості, прибули місцеві рятувальники. Вони доправили пернатого до міської ветеринарної клініки. Тут фахівці оглянули його та надали кваліфіковану допомогу: з'ясувалося, що на хвості у птаха була велика заледеніла делянка, і це спричинило швидку втому лебедя і втрату координації. Згодом бідолаху відвезли до родичів — на річку Луга, що за містом, де вже кілька років зимують понад два десятки білих лебедів.

Ківерчанка творить паперові шедеври

Листівки ручної роботи, неймовірні альбоми для фотокарток, казкові блокноти, оздоблені намистинками, гудзиками, папером із цікавою фактурою і купують інші симпатичні дрібнички — усе це творить талановита волинянка Ольга Кулик. Її роботи обирають для подарунків романтичним і креативним людям, які люблять щось незвичайне й ексклюзивне.

Мистецтво, яким займається Оля, називають скрапбукінгом. Слово «скрапбукінг» походить від англійських «scrap» — вирізка й «book» — книга. Спершу майстри скрапбукінгу власними руками збирали альбоми, куди вклеювали різні пам'ятні вирізки, дрібнички, фотокартки. Згодом мистецтво набуло популярності, й тепер скрапбукінг — це виготовлення вітальних листівок, щоденників, альбомів, блокнотів, фотолістівок.

— Обожаю все, що має стосунок до «хенд-мейду», — розповідає Оля. — З раннього дитинства захоплювалася вишивкою, зрештою, захотілося чогось більшого. А знайомство зі скрапбукінгом розпочалося з перегляду в Інтернеті робіт іменитих майстрів. Оскільки я просто обо-

виробі елементів, зроблених власними руками, то він оригінальніший, а отже, й цінніший. Оля вдало komponує в роботах вишивку, в'язання спицями та гачком, «печворк», прикраси ручної роботи.

— Подобається усе поєднувати, бо ж такі речі привертають більше уваги та викликають більше позитивних емоцій, — зауважує Оля. — Звісно, не обходиться й без «механізованих» пристосувань. У пригоді стає швейна машинка, яку подарували батьки, різні штампи, діркопробивачі, машинки для тиснення. Все це полегшує роботу та покращує вигляд готового виробу.

Як і в будь-якому мистецтві, в скрапбукінгу є низка стилів. Оля Кулик у своїх роботах найчастіше дотримується вінтажного.

— Я обожнюю вінтаж і все, що хоч трішки стосується казковості, — розповідає мисткиня. — Натхнення черпаю й у людях, для яких створюю, й у тому, що мене оточує. Надихнути можуть подруги, яким люблю робити маленькі подаруночки, улюблена орхідея, яка нарешті зацвіла, кіт, який знову заснув у смішній позі, тобто все, що викликає посмішку й що хочеться втілити у виріб, аби надовше зберегти приємні відчуття.

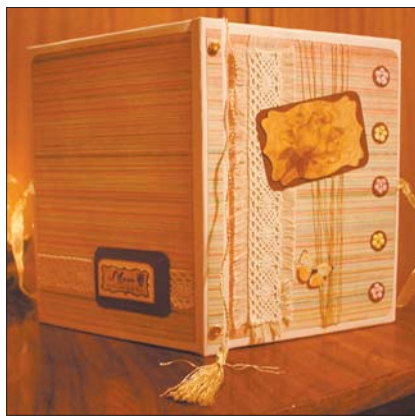

Майстриня Ольга Кулик

Оскільки в такій роботі величезне значення мають деталі, то на це потрібно чимало часу. Так, на альбом чи щоденник може піти від кількох днів до тижня, а от листівку можна й за кілька годин виготовити. Ціна таких речей, за словами Олі, невелика. Вони вартуватимуть значно дорожче, ніж вироби серійного виробництва. Поки що ексклюзивність та оригінальність цінують одиниці, тому клієнтів небагато. Та й, за словами майстрині, впливає те, що такі вироби на Україні ще не дуже популярні, а багатьом і зовсім не відомі. Навіть у сусідній Росії такі речі користуються більшим попитом.

Хоча за фахом Оля інженер-механік, це не заважає їй мріяти про те, аби перетворити захоплення на справу майбутнього. Втім, до деталей не вдається, бо про мрії не можна багато розповідати.

Ольга УРИНА

Щоденник

жню усе казкове, миле та чарівне, то відразу відчула: скрапбукінг — це те, що мені потрібно.

Коли це мистецтво тільки-но зароджувалось, усі необхідні для оформлення альбому деталі майстрині вишукували самотужки. Нині ж цьому присвячені цілі інтернет-магазини. Там, за словами Олі, величезний вибір: очі розбігаються від різнокольорового паперу — оздобленого орнаментами чи однотонного, купи різних блискіток, мініатюрних фігурок, прикрас, гудзиків, квітів.

— Крім цього, магазини пропонують і кільки для скріплення альбомів, спеціальні пристрої для тиснення на папері, фігурні діркопробивачі й ножиці та ще низку інструментів, — каже мисткиня.

Та, звісно, що більше у готовому

— Звісно, не обходиться й без фільмів і книжок, звичайно, казкових, — оповідає Оля. — Обожаю книгу «Аліса в країні див», творчість Алана Бредлі, один із улюблених фільмів — «Чарлі та шоколадна фабрика».

Ще й досі дівчина з хвилюванням пригадує, як робила перший фотоальбом на замовлення.

— Майструвала його у подарунок на весілля, страшенно переживала. Це ж така відповідальність... Ночами не спала. А коли альбом подарували, то наречена була настільки рада, що для мене це було неймовірно задоволення. От народять вони діток, а ті їм — онуків, і колись, уже старенькі, сидітимуть і переглядатимуть створений мною альбом із фото, на яких найприємніші моменти життя, — ділиться Оля.

■ ЗНАЙШЛИ ТЕМУ

Депутати облради однією із найнагальніших проблем вважають гомосексуалізм

На порядку денному засідання постійної комісії з питань духовності, релігій, освіти й науки облради розглядалося питання про звернення щодо ставлення до гомосексуалізму та легалізації одностатевих шлюбів. Його ініціатором виступив депутат Віталій Собко.

На його переконання, це зараз дуже нагальна проблема, оскільки, цитуємо звернення, «останнім часом структури США та Євросоюзу посилюють вплив на Україну з метою змусити її припинити так звану дискримінацію сексуальних меншин і запровадити реєстрацію одностатевих шлюбів. Дедалі більше українцям нав'язують переконання, що гомосексуалізм — норма сучасного світу... У зв'язку з цим ми, депутати

обласної ради, звертаємося до Президента, Кабінету Міністрів і Верховної Ради з проханням не допустити руйнування вікових устоїв нашого народу, не поступатися моральними цінностями, які є нормою життя переважної більшості українського суспільства й, зокрема, Волинського краю».

Такі твердження спричинили полеміку серед депутатів комісії. Зокрема, Андрій Мельник поцікавився, чи, бува, пан Собко не веде статистики кількості геїв і лесбіянок на Волині, якщо піднімає це питання. На це Віталій Анатолійович відповів, що не веде й що «у нас на Західній Україні моральність і духовність на вищому рівні порівняно з іншими регіонами».

— То чи не стане це звернення своєрідною рекламою такого явища? — знову запитав Андрій Мельник.

— Наше завдання — зробити рекламу здорового способу життя, — наполягав на своєму Віталій Собко. Олександр Курилюк також намагався переконати депутатів не ухвалювати такого звернення, адже, за його словами, «це питання неактуальне, найближчим часом ніде такої легалізації не буде, та й мови про це ніхто не веде».

Однак для більшості членів комісії ця проблема виявилася якраз на часі, і вони підтримали проект звернення. Отже, обговорення цієї «нагальної» для Волині проблеми продовжиться на сесії облради.

Людмила ШИШКО

■ РОЗШИРЕННЯ

У Шацьку модернізували школу

Шацька загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів, у якій навчається 519 дітей, давно потребувала реконструкції та розширення, адже середня наповнюваність класів тут становить 24 школяра. Торік було прийнято рішення модернізувати освітній заклад.

За цей час працівники будівельної компанії «Житлобуд-2» повністю відремонтували фасад і дах школи, а також добували два нових крила, де розміщено три навчальні кабінети та спортивну залу. Для цього з державного бюджету їм виділили 4,9 мільйона гривень.

Будівельні роботи на цьому не завершені. До 1 вересня поточного

року в школі ще зроблять оздоблювальні роботи, збудують водопровід і каналізацію, а також встановлять пожежні гідранти.

Тим часом у Шацьку виникла нова потреба будівництва. Тепер це стосується початкової школи, яка не вміщує усіх школярів, тому наймолодші дітлахи навчаються в приміщенні дитячого садочка.

■ ТЕАТР

«Гармидер» показав, звідки береться любов

Ми всі «проколені» потребою любові — такий лейтмотив вистави «Містерія любові» театру-студії «Гармидер» Луцького районного будинку культури. Це три містичні історії про чоловіка та жінку, показані у рецитативно-пластичному стилі. Автор і режисер проекту Руслана Порицька у передслов'ї пояснює, що ці історії виринули з часу і простору, прийшли звідти, звідки приходить кохання — з далекої таємничості, з таємної далечини.

Розповідати про любов дуже складно, адже до цього почуття не можна торкнутися, відчувати, його треба прийняти на віру. І коли віриш у любов, вона обов'язково прийде, щоб втішити, заспокоїти, додати сили, стати сенсом життя. «Містерія любові» складно переказати, її треба побачити. До речі, задум і втілення вистави оцінили не лише лучани. «Гармидер» уже встиг показати цей молитовний тритип на Першому відкритому театральному фестивалі на Київщині, де отримав дві нагороди — «Краща вистава» (1-е місце) і «Краща режисерська робота».

Можна сказати, що «Гармидер» знайшов свого глядача, адже весь зал, хоч і маленький, аплодував стоячи. Шанувальники постановок аматорської студії — не досвідчені театралі, які без запинки можуть розповісти про модні тенденції сезону і моветон, про режисерські знахідки і упущення тощо. Глядач «Гармидеру» — це людина настрою, людина чуттєва і закохана, як самі актори, тому вони чудово розуміють одне одного.

Ольга ЮЗЕПЧУК

■ НА БЛАГО ГРОМАДИ

У Ратному утеплють дитсадок і хочуть будувати ще один

У Ратному в садку-яслах №1, де виховується 402 дитини, завершено комплекс енергозберігаючих заходів. Тут замінили 147 дерев'яних вікон на металопластикові, які закуплено за кошти обласного благодійного фонду «Рідна Волинь». Загальна вартість — 320

тисяч гривень.

Директор дошкільного закладу звернулася до голови Волинської облдержадміністрації з проханням допомогти, адже старі вікна пропускали холод у приміщення. «Місцева громада самотійно зробила багато, щоб утеплити приміщення садка, і лише тоді звернулася до влади», — сказав Борис Клімчук, оглянувши садочок і відзначивши його комфортність.

Оскільки у селищі Ратне лише один садочок, а діток народжується все більше і більше, то у перспективі місцевої влади — розробка проекту дошкільного закладу ще на 380 місць.